

Panegirika lietuvininkų ir žemaičių žemei – Šilutei

Šilutės rajono savivaldybės Svečių knygoje ir sveikinimų įvairiomis progomis tekstuose rasime daug pagyrimų lietuvininkų ir žemaičių žemei – Šilutės kraštui.

Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė, sveikindama Šilutę tapus 2011 metų Lietuvos kultūros sostine, pabrėžė praeities vaidmenį dabarčiai: „Prieš 500 metų čia, skalvių ir kuršių žemėje, įsikūrė pirmieji gyventojai, pradėję šaunią Jūsų miesto istoriją, garsėjusią amatais, žvejais ir žemdirbiais. (...) Šilutės kraštas patyrė daug istorinių išbandymų, juos garbingai atlaikė ir dovanuoja Lietuvai būrį iškilių kraštiečių. Jūs pastatėte gražų miestą, kuris šiandieną, kaip ir senovėje, turi kuo didžiuotis.“

Istorijos atspindžius krašto šiandienoje priminė ir tuometė Seimo Pirmininkė Irena Degutienė, 2011 m. sveikindama Šilutės miesto 500 metų sukakties progą: „Šilutė – tai tikras istorijos muziejus po atviru dangumi. Jūsų miestas ir kraštas – išskirtinio istorinio likimo Lietuvos dalis: pusę tūkstantmečio rašomas Šilutės metraštis liudijo daug kančių ir vargų, kovų ir vilties, pastangų nutautinti ir lietuvių būtinąsias ginties. Čia, Jūsų kaimynystėje, Mažojoje Lietuvoje, gimė daugybė mūsų raštijos ir kultūros paminklų, per Jūsų apylinkes knygnešiai į Didžiąją Lietuvą gabeno uždraustas knygas. Čia visais laikais buvo branginamos, saugomos ir ginamos tautiškumo ir valstybingumo idėjos, čia savo gyvenimo kelią pradėjo, gyveno ir dirbo ne viena šviesi asmenybė. Jūs, šilutiškiai, visada buvote gilios istorinės atminties ir stiprios dvasios bendruomenė.“

Šilutės rajono savivaldybės partnerės – Lietuvos Mokslų akademijos vardu sveikindamas tą pačią progą prezidentas akademikas Valdemaras Razumas teigė, kad „Šilutė tapo vienu gražiausių Vakarų Lietuvos kampelių, pasižyminčiu gamtos ir architektūros darna. Šimtamečiame miesto veide atsispindi dramatiškos Prūsijos istorijos bruožai, sudėtingi krašto gyventojų likimai ir marga kasdienybė.“

Tuometis Lietuvos Ministras Pirmininkas Andrius Kubilius, 2011 m. sveikindamas šilutiškius pelnius Europos Tarybos Parlamento Asamblėjos Garbės ženklą, pastebėjo, kad „didžiausias Šilutės turtas – tai savąjį miestą ir kraštą mylintys, savo gerais darbais jį puošiantys bei garsinantys šilutiškiai.“

Artūras Paulauskas, 2002 m. dirbdamas Seimo Pirmininku ir kandidatuodamas į Lietuvos Respublikos prezidentus, Svečių knygoje rašė, kad jam „malonu lankytis viename gražiausių Lietuvos rajonų“. Tais pačiais metais LR susisiekimo ministras (dabar Europos Parlamento narys) Zigmantas Balčytis paliko tokį įrašą: „Tai yra pats mieliausias, gražiausias ir įdomiausias kraštas man, nes čia praėjo mano gražiausi jaunystės metai“. Ir Arūnas Valinskas, būdamas LR Seimo Pirmininku, 2009 m. Svečių knygoje liudijo: „turėjau garbės čia augti“. Krašto apsaugos ministru dirbdamas Linas Linkevičius 2004 m. įrašė: „Nuostabus Jūsų kraštas pelnytai garsus turistų mėgstamomis vietomis“.

Vienam geriausių Lietuvos krepšinio trenerių Vladiui Garastui Šilutė visų pirma yra „miestas, kuriame puikiai žaidžiamas krepšinis“. Mykolo Romerio universiteto rektorius prof. dr. Alvydo Pumpučio sveikinimo Šilutės miesto vardo paminėjimo amžių kronikose 500 metų sukakties progą tekste skaitome: „Šilutė – tai unikalus Pamaro ir vandenių kraštas, išsvajotas žvejų rojus Vakarų Lietuvoje, patrauklus savo etnokultūra ir unikaliu kraštovaizdžiu, kur žmonės ir vanduo kuria gyvenimą.“

Vandens svarbą šio krašto gyvenimo dinamikai pastebi ir išaukština daugelis kitų garbingų svečių, tačiau pirmasis atkurto Lietuvos Respublikos Prezidentas Algirdas Mykolas Brazauskas, lankymosi Šilutėje metu dirbęs Ministru Pirmininku ir daug padėjęs spręsti su potvyniais susijusias problemas, 2002 m. Svečių knygoje neatsitiktinai palinkėjo „nedaug vandens“. Mums labai svarbus ir Valdo Adamkaus, lankymosi metu ėjusio Lietuvos Respublikos Prezidento pareigas, drąsinantis palinkėjimas: „Ženkite Lietuvos gerovės priekyje, suteikite savo rajono gyventojams galimybę kurti šviesesnę gyvenimą.“

Gražūs Šilutės kraštą aplankiusių žodžiai ne tik džiugina, bet ir įpareigoja dirbti taip, kad Šilutės krašto išskirtinumas ne blėstų, o ryškėtų, teiktų daugiau pasigėrėjimo, pažinimo akimirų ir čia gyvenantiems, ir čia atvykstantiems.